

[Indenrigs- og boligministeren.]

til at give omegnskommunerne ved deres overgang til dette princip — forresten en forudsætning, tror jeg, for at løse erhvervsskatteproblemet — en rum tid, et åremål af samme varighed som det, Gentofte havde, eller i hvert fald tæt op derimod. Jeg fandt, at der ikke var megen mening i at stille forslag om noget, der forudsatte en periode på 7 eller 8 år, før det var bragt i orden, på et tidspunkt, da vi dog vel allesammen er optimister nok til at tro, at vi, længe inden den termin er udløbet, har besvaret spørgsmålet, som skattekommissionen rejste, om hvorledes den fremtidige kommuneskat skal pålignes. Forudsætningen er jo indførelsen af et helt nyt princip, hvorved rateskalaen, og hvad dertil hører, vil forsvinde og intet være værd længere. Derfor vendte vi i under vore forarbejder tilbage til i lovforslaget at acceptere indbyggertalsprincippet, fordi det er noget, som rent faktisk kan fastslås. Jeg har villet sige dette for at fremhæve, at principielt har jeg intet at indvende imod, at man anlægger synspunktet skatteevne, — ikke spor. Det er et rent hensigtsmæssighedsspørgsmål, der har været afgørende, og da hele dette problem om huslejetilskud, som er det afgørende problem i denne forbindelse, først efterhånden som byudviklingsområdet er udbygget, virkelig påfører kommunerne byrder af betydning, mente jeg, man kunne stå på indbyggertallet, indtil skattekommissionen havde afgjort den fremtidige kommuneskatteudskrivningsmetode. Det får vi nok lejlighed til at se nærmere på.

Det ærede medlem hr. Rager gjorde nogle bemærkninger om hovedstadsrådet, som jeg gerne vil give min tilslutning. De er ganske i overensstemmelse med de synspunkter, jeg fremhævede ved lovforslagets første behandling. Det er nemlig min opfattelse, at jo mere man arbejder med problemet, hvordan man skal lave en ordning med et hovedstadsråd, der ikke af nogen vil føles som en indlemmelse eller en majorisering, jo mere bliver man overbevist om, at det er som at prøve at løse cirkelens kvadratur; det er som bekendt ikke lykkedes endnu, og en ordning med et hovedstadsråd tror jeg altså heller ikke vil lykkes. Jeg vil meget henstille, at vi ikke bruger resten af denne rigsdags-samling til at stille al den valggeometri op, som vi har været 16 måneder i indenrigs-

ministeriet om at stille op om og om igen, og som har bevirket, at vi har forkastet et hovedstadsråd, hver gang vi så på det, fordi det førte til resultater, som var mere eller mindre urimelige, snart ud fra den ene parts synspunkt, snart ud fra den andens.

Jeg håber, at dette lovforslag meget hurtigt vil kunne gennemføres. Jeg er sikker på, at det ærede medlem hr. Ingvar Dahl vil være enig med mig i, at han til velviljen også kan føje den for ham karakteristiske fart.

Det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen stillede mig et ganske bestemt spørgsmål om nogle selvbyggere i provinsen, som havde bygget i strid med den lokale bygningsvedtægt og havde fået besked af sognerådet på at rive deres bygninger ned. Der foreligger ikke for mig nogen oplysninger om denne sag. Jeg henviser iøvrigt med hensyn til min indstilling overfor den slags sager til det svar, jeg gav i efteråret. Jeg har ingen ændringer at gøre i denne indstilling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Ingvar Dahl: Jeg skal tillade mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i de københavnske omegnskommuners styrelse m. m.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5687; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3096).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Per Hækkerup: I sin fremsættelsestale gjorde den højtærede indenrigs- og boligminister nogle bemærkninger af mere principiel karakter vedrørende hovedstadsordningens problem, bemærkninger, som tildels yderligere er blevet uddybet gennem ministerens svartale i anledning af ordførernes